

Cautați fața Mea!

Versete călăuzitoare: Psalmul 27.1-8; Apocalipsa 22.4; Ioan 17.24

Psalmul 27.1-8: Domnul este lumina mea și mântuirea mea: de cine să mă tem? Domnul este tăria vieții mele: de cine să-mi fie frică? Când cei răi, adversarii mei și vrăjmașii mei, s-au apropiat de mine ca să-mi mănânce carnea, s-au împiedicat și au căzut. Chiar dacă o oștire ar tăbări împotriva mea, inima mea nu se va teme; chiar dacă se va ridica război împotriva mea, tot voi avea încredere. Un lucru I-am cerut Domnului, pe acesta îl voi căuta: să locuiesc în casa Domnului toate zilele vieții mele, ca să văd frumusețea Domnului și să întreb despre El în templul Său. Pentru că, în ziua cea rea, El mă va ascunde în coliba Sa, mă va păstra ascuns în taina cortului Său, El mă va înălța pe o stâncă. Și acum mi se va înălța capul deasupra vrăjmașilor mei care sunt în jurul meu; și voi aduce în cortul Său jertfe în strigăte de bucurie; voi cânta și voi cânta psalmi Domnului. Ascultă, Doamne; cu glasul meu strig: îndură-Te de mine și răspunde-mi. Inima mea spune din partea Ta: căutați fața Mea. Voi căuta fața Ta, Doamne!

Apocalipsa 22.4: [Ei] vor vedea fața Lui și Numele Lui va fi pe frunțile lor.

Ioan 17.24: Tată, vreau ca aceia pe care Mi i-ai dat Tu să fie și ei cu Mine unde sunt Eu, ca să privească gloria Mea pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru că M-ai iubit mai înainte de întemeierea lumii.

Cât de binecuvântat este faptul, că Domnul Însuși a devenit „Lumina” noastră. El nu ne este prezentat așa de des în Vechiul Testament în felul acesta, căci fără revelarea dragostei Lui nu am putea suporta lumina. De aceea aceasta se întâlnește mai frecvent în Noul Testament. Acela, care a devenit Lumina noastră, care în mod necesar dă pe față toată stricăciunea noastră, a devenit și „mântuirea” noastră, și noi putem spune: „De cine să mă tem?” Toate frământările inimii noastre își găsesc mângâierea în aceasta. „El este tăria vieții noastre”, așa că nu trebuie să ne mai temem de vrăjmaș. Noi avem încredere și îndrăzneală.

Dar ceea ce m-a condus la acest Psalm, sunt cuvintele: „Un lucru I-am cerut Domnului, pe acesta îl voi căuta.” Este inima neîmpărțită, care ajunge aici în lumină. „Un lucru I-am cerut Domnului”; care este acest lucru? „Să locuiesc în casa Domnului toate zilele vieții mele.” Nu abia atunci când voi intra în cer. Prezența Lui a devenit Locul Preasfânt al inimilor noastre; intrarea fără obstacole ne-a fost deschisă. Nu mai este nici o perdea. În duhul ne putem afla acolo, „ca să vedem frumusețea Domnului”. El nu era încă revelat atunci când au fost scrise aceste cuvinte. În timpul acela El nu luase încă înfățișarea unui Rob. Fața Lui, odinioară mult mai desfigurată decât fața oricărui om, strălucește acum în gloria lui Dumnezeu. Noi Îl cunoaștem, dar înaintea psalmistului nu era o înfățișare vizibilă, atunci când acesta a rostit cuvintele acestea. Nouă însă ne-a fost revelat ceea ce El a primit dinainte. Era un timp, în care înfățișarea Lui nu avea nimic „ca să-L dorim”, însă acum El este „Cel dintâi între zece mii”, „toată ființa Lui este plină de farmec”. În ce măsură inimile noastre stau în prezența Lui, în ce măsură privesc ele frumusețea Lui și Îl caută în Templul Său? „Un lucru doresc fierbinte”. Dorim aceasta și probabil îl căutăm dimineața în rugăciune, însă foarte curând îl pierdem din vedere. Neglijăm să căutăm cu toată energia credinței ceea ce ne-am dorit de la Domnul.

Vrem să studiem versetul 5: „El mă va păstra ascuns în taina cortului Său.” Cât de des sunt necesare strâmtorări, pentru ca inimile noastre să găsească din nou pe Domnul! La psalmist nu era așa. El nu trebuia să fie constrâns de necaz, pentru a căuta pe Domnul. El a făcut aceasta de bună voie. Și când a venit necazul, l-a găsit în cortul Său, în taina cortului Său.

Ce îmbărbătare este pentru noi să vedem cum Dumnezeu întărește dorința inimii noastre de a-L căuta. „Căutați fața Mea”, ne strigă El. Este plăcut pentru El să facem aceasta. Ce minunat, dacă inima noastră este îndreptată spre a fi în prezența Lui, pentru a privi frumusețea Lui. El satisface o astfel de dorință, după ce El a trezit-o, și odată cu satisfacerea vine o dorință mai mare de a-L cunoaște. Este foarte prețios să știm, că această dorință este trezită divin în sufletele noastre. În felul acesta El stimulează creșterea spirituală alor Săi.

Apocalipsa 22 ne conduce la împlinirea deplină: „Ei vor vedea fața Lui.” Aceasta nu este gloria văzută public, aceasta aparține intimității sentimentelor divine.

În Ioan 17.22,23 El vorbește despre gloria văzută public. În ziua aceea lumea uimită ne va vedea în aceeași glorie în care va fi revelat Mântuitorul și Domnul nostru Isus Hristos. Însă pentru satisfacerea inimii este necesar încă ceva. „Tată, vreau ca aceia pe care Mi i-ai dat Tu să fie și ei cu Mine unde sunt Eu, ca să privească gloria Mea.” Aceasta nu este public, aceasta este mai presus de orice prezentare. El ne introduce în acest cerc, ca să împlinească în chip desăvârșit dorința inimii noastre de a vedea fața Lui.

Acum el ne spune: „Căutați fața Mea!” Ce va fi, dacă pe pământ putem răspunde la această dorință, și apoi în cer vom avea parte de împlinirea ei în toată profunzimea ei!

O, de ar fi dorința inimii noastre neîmpărțite, de a dori fierbinte „să locuiesc în casa Domnului toate zilele vieții mele, ca să văd frumusețea Domnului”!

Titlul original: „Seek Ye My Face“

din *Truth for Believers*, Anul 2, Londra (Central Bible Truth Depot), 1910; pag. 68–69